

можна виділити наступні етапи формування маркетингової стратегії для підприємства молочної промисловості:

- 1) постановка місії і мети;
- 2) аналіз можливостей фірми;
- 3) аналіз конкурентів;
- 4) аналіз ринку і споживачів;
- 5) впровадження комплексу маркетинг-мікс (товар, збут, ціна, комунікації);
- 6) реалізація плану і оцінка ефективності стратегії маркетингу.

Використання даної послідовності етапів формування стратегії маркетингу дозволить підвищити конкурентоспроможність підприємств на ринку, залучити й утримати споживачів. Регулярно вивчаючи їхню думку і мотиви здійснення покупок, є досить актуальною для підприємств, що працюють в умовах жорсткої конкуренції.

Степаненко Н.О., к.е.н., доц., Харків, ХНЕУ ім. С. Кузнеця

УКРАЇНА В СВІТІ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

Складною і невід'ємною частиною політичної діяльності будь-якої держави є зовнішня політика – курс держави в міжнародних справах, що забезпечує специфічними засобами і методами захист її суверенітету і незалежності, досягнення життєво важливих національних інтересів і мети. Зовнішня політика спрямована регулювати взаємовідносини між державами на міжнародній арені. Її спрямованість та ефективність визначаються значною мірою внутрішнім станом і внутрішньою політикою держави: її економічним і військовим потенціалом, масштабами території, кількістю населення, а також політичним режимом, державною ідеологією тощо. Україна не є виключенням.

Стратегічна мета зовнішньої політики України — європейська та

євроатлантична інтеграція, формування відносин стратегічного партнерства з Європейським Союзом, Сполученими Штатами Америки, активна діяльність в ООН та інших міжнародних організаціях, забезпечення ефективної участі країни у світовій економіці з максимальним захистом національних інтересів, перетворення України на потужну регіональну державу.

Так, насамперед, Україна приймає активну участь у міжнародних організаціях. Так, країна бере активну участь у всіх напрямках діяльності ООН, найважливішими з яких є підтримання міжнародного миру та безпеки та зміцнення верховенства права у міжнародних відносинах, розвиток співробітництва у вирішенні проблем соціально-економічного та гуманітарного характеру, забезпечення прав людини.

Здійснюється ефективна взаємодія України зі спеціалізованими установами ООН з багатьох питань глобального порядку денного, включаючи боротьбу з бідністю, охорону навколишнього середовища, вдосконалення системи охорони здоров'я тощо.

На окрему увагу заслуговує ґрунтовна робота, що здійснюється українською стороною на різних напрямках співробітництва з МАГАТЕ. Одним із актуальних завдань цього співробітництва є налагодження взаємодії у «трикутнику» Україна – ЄС – МАГАТЕ в рамках інтеграції енергетичних просторів.

Прикладом успішної участі України в діяльності міжнародних організацій також може слугувати різнобічна взаємодія з ЮНЕСКО, спрямована на розширення міжнародного співробітництва наукових, освітніх, культурних інституцій.

Завдяки послідовній та виваженій позиції України в ООН та інших міжнародних організаціях, наша країна отримує значну технічну допомогу з боку спеціалізованих установ ООН, її фондів та програм.

Пріоритетне місце в сучасному міжнародному співробітництві займає проблематика сталого розвитку та охорони навколишнього середовища, протидії глобальній зміні клімату.

Але, слід зазначити, що відсутність прогресу у реформуванні країни ставить суворі обмеження щодо її можливостей на міжнародній арені. Так, 2018 рік став ще одним важким роком для України та, зокрема, для її зовнішньої політики. Як наслідок, найважливіші проблеми на порядку денному - тривалий конфлікт на Донбасі, напружені відносини з сусідами, недостатня міжнародна підтримка - залишилися невирішеними або погіршилися. Як і в попередні роки, Україна залишається в сірій зоні європейської безпеки, маючи низький рівень ефективності та демократії, які контрастують з риторикою щодо членства в ЄС/НАТО.

Отже, незважаючи на те, що загальна оцінка України на міжнародній арені у порівнянні з минулими роками підвищилась, втім, рівень стратегічного бачення розвитку зовнішньополітичних напрямів залишається традиційно низьким.

Тарасенко М.С., магістр гр. 2БЕМЗ- 401п.8
Власова Н.О., професор каф. міжнародного бізнесу та фінансів,
НТУ «ХП»

ЗОВНІШНІ ТА ВНУТРІШНІ ФАКТОРИ, ЩО ВПЛИВАЮТЬ НА ФІНАНСОВУ СТІЙКІСТЬ ПІДПРИЄМСТВ

Фінансова стійкість — це такий стан фінансових ресурсів підприємства, за якого раціональне розпорядження ними є гарантією наявності власних коштів, стабільної прибутковості та забезпечення процесу розширеного відтворення. Фінансову стійкість підприємства потрібно розглядати як результат впливу внутрішніх і зовнішніх факторів на фінансову систему. Такий розподіл факторів має велике значення під час дослідження економічних явищ і процесів, у тому числі й фінансової стійкості. Це твердження засновано на системному підході до розгляду діяльності підприємства, оскільки за сучасних умов господарювання будь-яке підприємство одночасно виступає як об'єкт і суб'єкт ринкових відносин. Важливість такого розподілу для фінансової стійкості пояснюється тим, що